

Nr 8

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 39 § förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom; given Stockholms slott den 20 december 1957.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 39 § förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom.

GUSTAF ADOLF

Gösta Netzen

Propositionens huvudsakliga innehåll

Arrendator å kronoegendom under domänstyrelsens förvaltning skall enligt nu gällande bestämmelser åläggas att hålla egendomens samtliga kronan tillhöriga åbyggnader brandförsäkrade för kronans räkning. I propositionen föreslås, såvitt rör s. k. skogsjordbruk, att dylik skyldighet icke vidare skall föreskrivas. I stället bör arrendavgiften innesluta brandriskersättning, som dock ej må överstiga hälften av normal försäkringspremie.

Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 39 § förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående
grunder för förvaltningen av viss kronoegendom

Härigenom förordnas, att 39 § förordningen den 22 juni 1934 angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom skall erhålla följande ändrade lydelse.

39 §.

Den enligt 14 § 1 mom. domänintendenten tillkommande befogenheten att bestämma det belopp, vartill kronans byggnader skola vara brandförsäkrade, skall utövas av jägmästaren.

Vad i 14 § stadgas skall äga tillämpning endast i fråga om åläggande för arrendatorn att hålla brandredskap.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Beträffande dessförinnan tillkomna arrendeförhållanden skola, där ej genom ändring i avtalet annat överenskommes, äldre bestämmelser fortfarande tillämpas.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 december 1957.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Netzén, anmäler fråga om *viss ändring i förordningen angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom* samt anför följande.

I 14 § 1 mom. förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom, vanligen kallad *arrendeförordningen*, föreskrives, att arrendator av egendom, som står under domänstyrelsens förvaltning, skall tillförbindas ombesörja, att egendomens samtliga kronan tillhöriga åbyggnader brandförsäkras för kronans räkning. Försäkringsbeloppet bestämmes av domänintendenten. Arrendatorn skall vidare åläggas att utan avdrag å arrendeavgiften gälda kostnaderna för försäkringen samt hålla föreskriven brandredskap. Eventuell brandskadeersättning skall uppbäras av domänstyrelsen. Har arrendatorn erlagt brandförsäkringspremie på en gång för tid som överskjuter hans arrendetid, må domänstyrelsen enligt 2 mom. bevilja honom ersättning för så stor del av premien, som belöper på den tid försäkringen gäller utöver arrendetiden. Sådan ersättning må dock ej beviljas i den mån premien återgäldas genom utdelning från försäkringsanstalten och ej heller om möjlighet saknas att tillförbinda ny arrendator att gottgöra kronan utgiften.

Beträffande de s. k. skogsjordbruken, d. v. s. sådana å kronoparker eller andra kronoskogar belägna, av domänstyrelsen förvaltrade jordbruksegendomar som prövas erforderliga för skötseln av skogarna, lämnar förordningen vissa särbestämmelser i 32—45 §§. I 39 § föreskrives, att den enligt 14 § 1 mom. domänintendenten tillkommande befogenheten att bestämma det belopp, vartill kronans byggnader skall vara brandförsäkrade, skall utövas av jägmästaren.

Tillämpningsföreskrifter till arrendeförordningen har meddelats genom kungörelse den 22 juni 1934 (nr 321).

I skrivelse den 2 maj 1957 har *domänstyrelsen* hemställt om sådan författningsändring att brandförsäkringskyldigheten vid skogsjordbruk er-

sättes med en skälig höjning av årsavgälden. Som skäl för sin hemställan anför styrelsen följande.

Enligt en i domänstyrelsen verkställd utredning beräknas det genomsnittliga brandförsäkringsvärdet för skogsjordbruken vara ca 64 000 kronor. Efter en utdebitering på 0,75 ‰ utgör den genomsnittliga årliga brandförsäkringspremien 48 kronor per arrendeenhet.

Eftersom antalet av kronans bebyggda skogsjordbruk f. n. i runt tal utgör 1 400, inbetalas av arrendatorerna i försäkringspremie sammanlagt ca 67 000 kronor per år. Med anledning av brandskada har av försäkringsanstalter i brandstodsmedel till domänverket i medeltal under 10-årsperioden 1941—1950 utbetalats ca 14 300 kronor och under 5-årsperioden 1951—1955 ca 13 900 kronor per år.

Innehavare av kronotorp och äldre kronolägenheter befriades jämlikt bestämmelserna i Kungl. Maj:ts kungörelser den 2 juni 1950 (SFS 336 och 339/50) från skyldigheten att hålla kronan tillhöriga byggnader brandförsäkrade. Innehavare av kronotorp och äldre kronolägenheter erlägg i stället till domänverket brandriskersättning med belopp, som domänstyrelsen äger bestämma, men som ej må överstiga hälften av normal försäkringspremie.

Domänstyrelsen anser att arrendatorer vid skogsjordbruk — i likhet med innehavare av kronotorp och äldre kronolägenheter — borde fritagas från skyldigheten att hålla kronan tillhöriga byggnader brandförsäkrade. Från domänverkets synpunkt skulle detta innebära en fördel, eftersom visst administrativt arbete, bl. a. övervakningen av att försäkringsplikten fullgöres, därvid bortfaller. Från arrendatorernas synpunkt torde för ett slopande av försäkringsplikten tala, att därigenom kunna inbesparas de belopp, varmed försäkringsavgifterna med hänsyn till försäkringsbolagens administrationskostnader m. m. överstiga själva riskpremien. Arrendatorerna skulle vidare befrias från visst besvär i samband med fullgörandet av skyldigheten att hålla byggnaderna försäkrade.

Ett slopande av försäkringsplikten borde enligt domänstyrelsens mening även vid skogsjordbruken kompenseras genom en skälig höjning av årsavgälden — i form av brandriskersättning resp. tillägg till arrendeavgifter — med belopp, som kunna anses rimliga i betraktande av domänverkets självrisk. Som norm synes man härvid — i likhet med kronotorp och äldre kronolägenheter — kunna utgå från att brandriskersättningen icke borde överstiga hälften av normal försäkringspremie. Ett sådant förfarande skulle ge en total ersättning för brandrisken med 30 000 à 35 000 kronor per år. En höjning av arrendeavgifterna med t. ex. 5 % motsvarar ett belopp av 40 000 à 50 000 kronor per år.

Självriskprincipens tillämpning har beträffande under domänverkets förvaltning stående statlig egendom avsevärt vidgats genom 1950 års förut berörda bestämmelser angående kronotorp och kronolägenheter. Regeln om statens självrisk har vidare legat till grund för Kungl. Maj:ts cirkulär till samtliga statsmyndigheter med föreskrifter rörande försäkring av staten tillhörig egendom m. m., den 4 juni 1954 (SFS 325/54). Ett slopande av brandförsäkringsskyldigheten på skogsjordbruk skulle innebära en ytterligare utvidgning av självriskprincipen.

Domänstyrelsens hemställan har i avgivna remissutlåtanden lämnats utan erinran av *statskontoret*, *riksrökenskapsverket* och *statens sakrevision*.

Departementschefen. I likhet med domänstyrelsen finner jag övervägande skäl tala för att brandförsäkringsplikt icke vidare skall åvila arrendatorer

av skogsjordbruk beträffande kronans byggnader. Domänverket bör alltså stå självrisk för brandskada å dessa byggnader. Arrendeförordningen bör följaktligen ändras så, att bestämmelserna i 14 § blir tillämpliga på skogsjordbruken endast i fråga om åläggande för arrendatorn att hålla erforderliga brandredskap. Jag delar även domänstyrelsens mening att arrendeavgifterna för ifrågavarande jordbruk, som följd av att försäkringsskyldigheten bortfaller, bör bestämmas så, att de innesluter brandriskersättning. Den del av arrendeavgiften som motsvarar brandriskersättningen bör, såsom domänstyrelsen anfört, ej få överstiga hälften av normal försäkringspremie. Det synes lämpligt att införa ett stadgande härom i 25 § tillämpningskungörelsen, där beräkningen av arrendeavgifterna avhandlas.

De nya bestämmelserna torde böra träda i kraft så snart som möjligt. Beträffande arrendeavtal som tillkommit före ikraftträdandet kan det nya systemet bli tillämpligt blott i den mån överenskommelse härom sker med de enskilda arrendatorerna. Jag förutsätter, att vederbörande inom domänverket söker träffa sådana överenskommelser allteftersom de enligt nu gällande regler tecknade brandförsäkringarna utlöper eller annorledes kan bringas att upphöra.

Om i något undantagsfall arrendator, som enligt vad nu sagts fortfarande skall lyda under de äldre bestämmelserna, erlagt brandförsäkringspremie på en gång för tid som överskjuter hans arrendetid, äger domänstyrelsen under förutsättningar som anges i 14 § 2 mom. arrendeförordningen bevilja arrendatorn ersättning för viss del av premien. En av de angivna förutsättningarna är att möjlighet finnes att tillförbinda ny arrendator att gottgöra kronan utgiften. Sådan möjlighet läser i fortsättningen icke föreligga i vidare mån än brandriskersättning kan inräknas i den nya arrendatorns årsavgäld.

I enlighet med det anförda har jag låtit inom departementet upprätta förslag till *förordning om ändrad lydelse av 39 § förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom*. Därest detta förslag antages, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att genomföra erforderliga följdändringar i tillämpningskungörelsen.

Härefter hemställer föredragande departementschefen att det ifrågavarande författningsförslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Torsten Birgersson